

ת"פ 57803/02/18 - מדינת ישראל נגד מנחם אשכנזי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 57803-02-18 מדינת ישראל נ' אשכנזי (אסיר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מנחם אשכנזי (אסיר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה : עו"ד שירלי לוגסי
ב"כ הנאשם: עו"ד דורון לוי
גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה**, עבירה לפי סעיף 332(2) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
ב. **שימוש ברכב ללא רשות**, עבירה לפי סעיף 413ג סיפה בחוק.
ג. **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, עבירה לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").
ד. **נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(3) בפקודה.
ה. **נהיגה ללא ביטוח**, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

ו. **הפרת הוראה חוקית**, עבירה לפי סעיף 287(א) בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.1.18 הורה בית המשפט המחוזי בירושלים במסגרת מ"ת 35622-10-17 על שחרורו של הנאשם בתנאים מגבילים בחוות הנוער עינות קדם שבבקעת הירדן (להלן: "החוזה"). במסגרת תנאיו המגבילים נאסר על הנאשם לצאת משטחי החוזה ללא ליווי צמוד של מדריך. מנהל החוזה היה אחד המפקחים על תנאי שחרורו של הנאשם.

ביום 16.2.18, עת שהה הנאשם בחוזה, לקח ללא רשות את מפתחות רכבו של מנהל החוזה, רכב מסוג סקודה, ונסע מהמקום ללא פיקוח וללא אישור, בניגוד להוראות בית המשפט בעניינו. הנאשם נסע עם הרכב

עמוד 1

והגיע לסביבות העיר ירושלים, כאשר במהלך הנסיעה הצטרף חברו, קטין כבן 16 אשר ישב לצדו. בסמוך לאחר חצות הליל, נהג הנאשם ברכב בכביש 1 במהירות גבוהה וללא אורות מכיוון ירושלים לכיוון מערב. באותה העת, בכיוון נסיעתו של הנאשם, שהו במחסום משטרה בכיכר שער הגיא שוטרת ושני מתנדבי משטרה אשר עסקו בבדיקת כלי רכב שעברו במקום. **הנאשם התקרב למחסום כשהוא נהג במהירות גבוהה וללא אורות. המתנדבים סימנו לנאשם בתנועות ידיים לעצור, אך הנאשם התעלם מהם, נסע לכיוונם וחלף על פניהם במהירות. בשל כך המתנדבים החלו לרדוף בניידת אחרי הנאשם במטרה לעצור אותו, השוטרת הצטרפה למרדף בניידת אחרת ומאחוריה ניידת משטרה שלישית שהצטרפה למרדף. השוטרים כרוזו וסימנו לנאשם לעצור אך הנאשם לא נענה להוראות השוטרים, האיץ והחל לזגזג בין כלי הרכב וגרם להם לבלום כדי להימנע מפגיעה.**

בהגיעו למחלף לטרון, הנאשם פנה ימינה בכביש 3 לכיוון מודיעין והמשיך בנסיעתו הפרועה והמסוכנת תוך שהוא חוצה מידי פעם קו הפרדה רצוף ונוסע בנתיב הנגדי, וכל זאת כאשר הניידות דולקות אחריו. בהגיעו לכיכר מבוא חורון, פנה הנאשם שמאלה בניגוד לכיוון התנועה ונסע בכיוון הנגדי לכיוון העיר מודיעין. כל אותה העת נהג הנאשם בפראות ובמהירות גבוהה, ואילץ נהגים לסטות מנסיעתם על מנת להימנע מפגיעת הנאשם. כתוצאה מנהיגתו הפרועה, נפגע גלגלו הימני קדמי של הרכב בו נהג הנאשם. הנאשם המשיך בנסיעה בנתיב הנגדי לכיוון התנועה עד שהגיע לקרבת צומת רחובות. **בקרבת הצומת, נהג יניב עוזרי בנתיב נסיעתו כדין ברכב משטרה ולצדו יושבה אשתו ובמושב האחורי בתו בת ה-8. הנאשם התנגש חזיתית עם רכבו ברכב המשטרה שבו נהג יניב עוזרי וגרם לפציעתם של כל יושבי הרכב המשטרה אשר פונו לקבלת טיפול רפואי בבית החולים.** כתוצאה מהתאונה נגרמו ליניב עוזרי חבלות וכאבים בחזה, לבתו נגרמו פצעי שפשוף בבטן ובסנטר ולאשתו נגרמו כאבי נשימה. במהלך התאונה נפצעו גם הנאשם וחברו שישב לצדו ונגרם נזק לשני הרכבים.

המרדף אחר הנאשם ארך 10.3 ק"מ, כאשר הנאשם נהג במהירות גבוהה מאוד. הנזק שנגרם לרכב המשטרה ולרכב בסקודה בו נהג הנאשם שלא ברשות - מוערך באלפי ₪.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו הנאשם הודה והורשע והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. אין בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 19, סיים 10 שנות לימוד במסגרות חוץ ביתיות של חסות הנוער. מגיל צעיר גילה קשיים התנהגותיים ובהיותו כבן 12 הופנה על ידי הוריו לאבחון על רקע התנהגות פורצת גבולות, שולית ואימפולסיבית. תוצאות האבחון הצביעו על עולם רגשי כאוטי, כשהתמודד עם תחושות בדידות, הזנחה והיעדר מסוגלות תפקודית. בגיל 14 החל לצרוך סמים כחלק מהשתייכות לחברה שולית. מסר כי כיום אינו צורך סמים. בהיותו כבן 15 הופנה להערכה פסיכיאטרית על רקע הדרדרות נוספת בתפקודו והומלץ אז על טיפול תרופתי. הנאשם לא גויס לצבא, ככל הנראה על רקע מעורבותו השולית. בעברו הרשעות קודמות בין השנים 2015-2018 בגין ביצוע מגוון עבירות ובכללן שוד מזוין, אלימות, רכוש והפרת הוראה חוקית. נדון לעונשי מאסר.

משנת 2014 מוכר לשירות המבחן לנוער. בעבר שהה בתנאים מגבילים בבית הוריו והפר את תנאיו כולל הפרת תנאים ביום בו שוחרר ממעצר לצד ביצוע עבירות נוספות. בעקבות כך הושם במעון "נווה חורש" אולם ברח ממסגרת זו כעבור מספר ימים. בהמשך נעצר ובחר לסיים את ההליך המשפטי ללא השתלבות בטיפול. חודש

לאחר שחרורו ממאסר שב ונעצר בגין ביצוע עבירות רכוש, הפרעה לשוטר והחזקת סכין. שוחרר בתנאים מגבילים בחווה חקלאית שבה שהה כחודשיים והשתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן לנוער. ניכרה אז מגמת שינוי בשיתוף הפעולה מצדו, אולם בהשפעת חבריו, בחר לעזוב את המקום ולהשתלב ביוזמתו בפנימייה דתית לנוער נושר, בה גילה בעיות התנהגות והיה מעורב באירועים חריגים שכללו גניבה ובריחה מהמסגרת. לנוכח אי שיתוף פעולה בהליכים הטיפולים וקושי בנטילת אחריות על התנהגותו הבעייתית, שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו אף לא לעניין חלופת מעצר. בית המשפט המחוזי בירושלים הורה על שחרורו בהליך קודם לחלופת מעצר בחוות "עיונות קדם" בה שהה טרם מעצרו בתיק זה. במסגרת חקירת המעצר שנערכה בעניינו בתיק זה, התרשם שירות המבחן מקשייו הרגשיים של הנאשם, קשיים בוויסות דחפיו ומתוקפנות. שירות המבחן התרשם במעצר מקיומו של סיכון משמעותי להישנות התנהגות עבריינית ולאור כך וכישלון הניסיונות הטיפולים הקודמים, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורו ממעצר.

ביחסו לעבירה, הנאשם הודה בעבירה ונטל אחריות על המיוחס לו. מסר כי חבריו הגיעו לבקרו במסגרת בה שהה, ותחילה התכוון לנסוע עם הרכב בקרבת מקום, אולם בהמשך לא עמד בפיתוי והחליט לנסוע עם חבר לירושלים ובהמשך לאזור תל אביב. כשהשוטרים הורו לו לעצור, נבהל ולכן נמלט. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולדבריו מעצרו הנוכחי חידד עבורו את הסיכון שבהתנהגותו. מבין שעליו לשאת בתוצאות התנהגותו העבריינית בעבירה. מתכוון לנצל את עונש המאסר שיוטל עליו לשם השתלבות בטיפול במסגרת המאסר.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמגיל צעיר התמודד עם קשיים רגשיים וביטא בעיות התנהגותיות ומעורבות חוזרת בפלילים. על אף ניסיונות משפחתו וגורמי הטיפול השונים בכללם שירות המבחן לנוער, לשלבו בטיפול, חזר והסתבך בביצוע העבירות, כשגם עונשי המאסר שבהם נשא, לא הוו עבורו גבול מלשוב ולבצע עבירות אף בהיותו בתנאים מגבילים. כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות מנה שירות המבחן את ההערכה כי למרות גילו הצעיר, הנאשם גיבש מאפייני התנהגות שוליים כשהוא ממוקד בעצמו ובצרכיו, גורמי התמיכה בחייו חלשים ואינם מסוגלים להציב בפניו גבולות ברורים. בהערכת הסיכון להישנות התנהגות אלימה **נמצא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה בעתיד והחומרה הצפויה אם תתרחש התנהגות אלימה, גבוהה אף היא.** שירות המבחן מצא כי גורמי הסיכוי לשיקום בעיתוי זה מצומצמים וקשורים בעיקר לדיווחיו כי מתכוון לעשות שינוי במסגרת שב"ס וכן דווחו כי הפסיק לצרוך סמים. שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

בתסקיר משלים הכולל דווח מגורמי הטיפול בשב"ס עלה כי במסגרת המעצר מוסר בדיקות שתן ללא ממצאי סם, אך אינו מביע מוטיבציה להשתלב בטיפול גמילה מאחר ואינו תופס עצמו כמכור. זוהי כניסתו ה-12 לשב"ס, כיום נמצא בסטטוס שפוט בגין עבירת שוד ועצור בגין העבירות בתיק זה. הנאשם מקבל אחריות למיוחס לו. השתלבותו באגף תקינה, הוא לומד במדרשה ומשתף פעולה עם גורמי הטיפול. לנאשם עבירת משמעת מיום 7.5.18 בגין איום לפגיעה בסוהרים. להתרשמות גורמי הטיפול מדובר באסיר צעיר, רצידיוויסט אשר מכיר את אורחות שב"ס. מביע כיום מוטיבציה להשתלב בטיפול לעניין דפוסיו העברייניים. בהיותו בבית המעצר ניצן השתלב בטיפול קבוצתי בתחום התעבורה "עוצרים בכתום" למשך 7-8 מפגשים אולם לא סיים השתתפותו בקבוצה בשל המעבר לבית הסוהר רימונים.

ראיות לעונש

5. הצהרת נפגע עבירה (ת/1) - החתומה על ידי מר יניב עוזרי, ממנה עולה כי ביום התאונה פונה ביחד עם רעייתו ובתו לבית החולים, בגין פגיעות גוף הכוללות מכות וסימנים כחולים בפלג הגוף העליון. הנ"ל סבל מקושי בנשימה, קושי בתנועת ידיים וכאבי גב בגינם נאלץ לקבל סדרת טיפולי פיזיותרפיה

וטיפול רפואה משלימה. כמו כן השתלב בסדרת טיפולים פסיכולוגיים בכדי להתגבר על הטראומה שחוזה מהתאונה, אשר רדפה אותו למשך מספר חודשים.

6. כנספחים לתצהיר הוגשו המסמכים הבאים:

- א. אישור החתום ע"י איילת ליפנסקי - עו"ס קלינית, מעלה כי יניב עוזרי החל בטיפול רגשי בחודש יוני 2018 בעקבות קשיים בתפקוד יומיומי שחוזה מאז תאונת הדרכים שאירעה בחודש פברואר 2018. מר עוזרי דווח במהלך הטיפול על סימפטומים פוסט טראומטיים הכוללים מחשבות טורדניות, חרדה העולה כשנוהג באזור התאונה, מחשבות אובססיביות על האירוע, חוסר שקט נפשי ומתח המשפיעים על תפקודו.
- ב. סיכום טיפול פיזיותרפיה מיום 8.8.18 ממנו עולה כי הטיפול החל ביום 21.2.18 ומפורטות בו מטרות הטיפול והישגי הטיפול.
- ג. אישור מקופת חולים מכבי - רפואה משלימה אודות תשלום עבור ייעוץ, 4 טיפולי כירופרקטיקה ו- 6 טיפולים נוספים.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי לוגסי, במעשיו הנאשם פגע באופן מוחשי במספר ערכים מוגנים כאשר המרכזי ביניהם הוא הסיכון למשתמשים בדרך לצד פגיעה בחוק ובאוכפיו כמו גם בערעור תחושת הביטחון של הציבור ונפגעי העבירה. הסיכון התממש, שכן העבירה הביאה לפגיעות בגוף, בין היתר, של קטינה כבת 8. כל אחת מהעבירות שבהן הורשע הנאשם מגלמת פגיעה באחד או יותר מהערכים המוגנים ועבירת הסיכון מגלמת פגיעה בכלל הערכים המוגנים. שילובן של כלל העבירות ובפרט לנוכח הפגיעה בגוף, מהווה פגיעה בעוצמה גבוהה בערכים המוגנים.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לאופי האירוע ולחומרתו, משכו והסיכון שבהתנהגות הנאשם. נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה, במהירות גבוהה, חציית מחסום משטרה במהירות גבוהה ללא אורות, התעלמות מהוראות השוטרים שהורו לו לעצור, האצה במהירות הנסיעה לאחר שהחל מרדף משטרה על ידי שלוש ניידות, התעלמות מההוראה לעצור, זיגזוג בין כלי רכב בנסיעה בכביש 1, גרימה לכלי רכב לבלום, חציית קווי הפרדה, נסיעה בנתבים נגדיים לתנועה והתנגשות חזיתית ברכב אחר. ניתן ללמוד מעבירות השב"ר שביצע בהיותו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח כדון, שהיה תכנון מוקדם. הנאשם נטל את מפתחות הרכב כשידע כי אין בידו רישיון נהיגה. במהלך הנסיעה הצטרף לנאשם קטין כבן 16 שישב לצדו. נגרם נזק קונקרטי לכל אחד מנפגעי העבירה, הנפגעים פונו לקבלת טיפול בבית חולים, לאב נגרמו כאבים בחזה, לאם כאבי נשימה ולקטינה פצעי שפשוף בבטן ובסנטר. הנזקים שנגרמו לאב ליוו אותו זמן רב, כשהוא נדרש לטיפולים שונים כמתואר בתצהירו. לרכב שניטל ללא רשות ולרכב בו נסעה משפחת עוזרי נגרמו נזקים שנעמדו באלפי שקלים. מעבר לנזק הקונקרטי שנגרם, פוטנציאל הנזק הוא עצום ולא מן הנמנע שמעשי הנאשם היו עלולים להוביל לפגיעות חמורות הרבה יותר. מעבר לכך הנאשם סיכן במעשיו משתמשים נוספים בדרך, אשר נאלצו לבלום ולסטות מנתיב נסיעתם וכן סיכן את השוטרים בניידות שדלקו אחריהם ואת חברו הקטין שישב לצדו. הנאשם היה מודע היטב למעשיו, הייתה לו אפשרות לחדול ממעשיו אך הוא בחר להמשיך בנסיעה פרועה והיה נחוש להימלט מהשוטרים. מדובר בנסיעה במסלול של כ-10 ק"מ, במהירות גבוהה, באופן פרוע כשהנאשם לא חדל ממעשיו גם לא לאחר התאונה, תוך שהוא אדיש לנפגעים. קיימת פסיקה ברורה להחמרה הענישה בעבירות אלה. ב"כ המאשימה הפנתה להלכת אבולקיעאן שבה נקבע כי בעבירות הללו מדובר על עונש מוצע של 4

עמוד 4

שנות מאסר, והציפייה כי רמת הענישה תיושם על ידי הערכאה הדיונית. הלכה זו נותרה על כנה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בנסיבות תיק זה, עותרת המאשימה למתחם עונש שבין 4 ל- 6 שנות מאסר בפועל. באשר למיקום העונש במתחם, התייחסה המאשימה לכך שמדובר בנאשם צעיר, אשר נטל אחריות, חסך זמן שיפוטי וחסך בעדויות נפגעי העבירה. הנאשם נעדר עבר תעבורתי, ואולם לחובתו עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות חמורות, עבירות ניסיון שוד, שוד מזוין, איומים, תקיפה בצוותא, הפרת הוראה חוקית ועבירות רכוש. הרשעתו האחרונה מיום 1.11.18, בגין עבירה שבוצעה בחודש אוקטובר 2017. מהתנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם בתיק הקודם יצא הנאשם וביצע את העבירות בתיק הנוכחי. הנאשם ריצה שתי תקופות מאסר בעברו, וכעת מרצה עונש מאסר של 16 חודשים, הכולל הפעלה של עונשי מאסר מותנים. הנאשם ביצע את העבירה בתיק זה כאשר הוא מפר תנאים מגבילים וכאשר מרחף מעל ראשו מאסר על תנאי בר הפעלה. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית וכי תוצאות התנהגות אלימה יהיו ברמה גבוהה. למרות גילו הצעיר, הנאשם גיבש מאפייני התנהגות שוליים, הוא חסר מערכות תמיכה המסוגלות להעמיד בפניו גבולות. אין פרוט לגבי אפיק שיקומי וההתרשמות שגורמי הסיכוי לשיקום מצומצמים. לחובתו של הנאשם עבירת משמעת בשב"ס והתרשמות גורמי הטיפול בשב"ס מאסיר רצידיביסטי, אשר מביע מוטיבציה להשתלב בטיפול, אולם אין בחוות הדעת כל התייחסות להליך מסוים שהחל הנאשם. אין נסיבות המצדיקות חריגה לקולה ממתחם העונש. בהתייחס להרשעותיו הקודמות, יש לתת את הדעת לכך שמדובר במי שריצה עונשי מאסר עוד בבית המשפט לנוער. הנאשם הוערך כמי שמצוי ברמת סיכון גבוהה וניתן לראות כך גם מרישומי הפלילי. לאור האמור עותרת ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם באמצעו של המתחם.

יש לקבוע כי הענישה שתוטל על הנאשם תהיה במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה כיום. בנוסף עותרת המאשימה לעונשי מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי. לשיטתה תכלית הפיצוי הוא מתן ביטוי לנטילת אחריות והכרה של הנאשם שמעשיו גרמו לנזק, כמו גם מניעת מפגש נוסף בין הנפגע לנאשם בהליך אזרחי לתביעת פיצוי. במקרה זה נגרמו פגיעות פיזיות לשלושת בני המשפחה שלא ברף הגבוה, אולם מתצהיר הנפגע עולה הנזקים המתמשכים של הנפגע בכללם נזקים נפשיים.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד דורון לוי, המאשימה עתרה למתחם גבוה מהמתחמים שנקבעו בפסיקה שהיא עצמה הגישה. הדגשתה של המאשימה כי נקודת המוצא לענישה בתיקי סיכון ח"י אדם עומדת על 4 שנות מאסר מנוגדת לעקרון ההלימה ולהלכת בית המשפט העליון שקבעה כי על המתחם להיות גמיש ובהתאם לנסיבותיו של כל מקרה. כמו כן אין המדובר באירוע שקדם לו תכנון, ואין לכך כל רמז בכתב האישום. הנאשם לקח את הרכב באופן אימפולסיבי וללא מחשבה, כשהוא עדיין בעל מבנה אישיות בלתי מגובש כעולה מתסקיר שירות המבחן. בעת ביצוע העבירה הנאשם היה כבן 18 ו-3 חודשים. המאשימה שגתה בכך שהתעלמה במפגיע מגילו הצעיר של הנאשם. אילו הנאשם היה מעט צעיר יותר, התיק היה מוגש לבית משפט לנוער וסביר להניח שהיה מסתיים בשל"צ או בעבודות שירות. לעניין זה הפנה ב"כ הנאשם להלכה בנוגע לבגיר/צעיר. בסופו של יום מאחורי ביצוע העבירות עומדת עזות מצח בנטילת הרכב ובנהיגה, וחוסר ציות לאנשי מרות. אלו שני פרמטרים שמאפיינים אישיות בלתי מגובשת. כבר בגיל 12 משפחתו של הנאשם הייתה ערה לכך שהתפתחותו אינה נורמטיבית והוא נלקח לאבחונים שונים. הניסיונות לשקמו מתארים מבנה אישיות לא מגובש. מדובר בצומת קריטי שבו החלטת בית המשפט תקבע לאן פניו של הנאשם מועדות. שירות המבחן מדגיש שהנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מכיר בחומרת מעשיו ויודע שעשוי לרצות עונש מוחשי בתיק, כשבכוונתו לנצל את תקופת המאסר כדי להשתלב בהליכים טיפוליים. הנאשם הוכיח בחודשים האחרונים ש"נפל לו האסימון", דבר שבא לידי ביטוי בהשתתפותו בקבוצה בבית המעצר ניצן ושיתוף הפעולה מצדו בכלא רימונים. שירות

המבחן מציין שהנאשם מעוניין לשנות את דפוסי התנהגותו ולא נכתב בתסקיר שדברי הנאשם אינם כנים. קיימת התחלה של תהליך שיקום. לאור גילו הצעיר של הנאשם, העובדה שהוא נדון לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל בגין ניסיון שוד, שגם באותו התיק הובא עברו במלוא החומרה, אין מקום לקבוע שעונש המאסר שיוטל בתיק זה יהיה במצטבר לעונש המאסר שאותו מרצה הנאשם כיום. יש להטיל עונש מתון ומדוד. כמו כן, אין מקום להטיל בנוסף רכיב כלכלי. זו עבירה שלא עמדה תכלית כלכלית בצידה. לעניין הפיצוי, טענת המאשימה כי בהטלת פיצוי משמעותי יחסך מנפגע העבירה הצורך בתביעה נזיקית, אינה נכונה, משום שבהתאם לחוק הפל"ד הנפגע לא יוכל להגיש תביעה כנגד הנאשם בהיעדר עילה.

9. הנאשם הביע תקווה שיוטל עליו עונש אשר יאפשר לו לצאת לדרך חדשה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך בכל הנוגע לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והעבירות הנוספות על פקודת התעבורה, וכן פגיעה בקניינו של אדם בכל הנוגע לעבירה של שימוש ברכב ללא רשות.
12. הימלטות משוטרים אשר מובילה למרדפים בכבישי הארץ פוגעת קשות בביטחון האישי של הציבור, כפי שקבע כב' השופט נ' הנדל בע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.1.18):
"עבירת המרדף פוגעת בצורה ישירה בביטחון האישי של עובר דרך. כל חטאו הוא שעשה שימוש בכבישי המדינה. טול המקרה בפנינו. המעשה נמשך כעשרים דקות במהלכו המערער נסע בניגוד לכיוון התנועה, תוך התעלמות חוזרת ונשנית מרמזור אדום שניצב בפניו. מספר כלי רכב, ביניהם רכב השייך למשטרה, נאלצו לסטות מהדרך על מנת שלא להיפגע. התנהגות כזו יוצרת מצב של התמוטטות דיני התעבורה, על כל הסיכון הכרוך בכך. אין לאפשר תוהו ובוהו בנתיבי התחבורה".

בית המשפט העליון עמד לא אחת על תופעת הנהיגה הבריונית במהלך מרדפים עם המשטרה ועל הצורך בהחמרת הענישה. לעניין זה ראו בע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** (11.11.04):

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם בריונות ופריקת עול מסוג זה, ומקל וחומר שאין להשלים עם כך כאשר מדובר בתופעה שרבים חוטאים בה, והמתרחשת כמעשה של יום יום באזור הנגב. את התופעה החמורה הזו יש למגר כדי להבטיח את שלום הציבור, וגם כדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מורא. תרומתם של בתי המשפט למאמץ שנועד להשיג מטרה זו צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה ולנוכח פסקי הדין שהוצגו בפנינו אנו חוששים כי ברמת הענישה כיום אין די, וספק אם רכיב ההרתעה זכה בה למענה הולם".

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. מדובר באירוע שתחילתו בנסילת רכב ללא רשות, ותוך הפרת תנאים מגבילים שבהם שהה הנאשם, המשכו בנהיגה ללא רישיון נהיגה ובהמלטות משוטרים, תוך שמתבצע מרדף בצירי תנועה ראשיים, כלי רכב אחרים נאלצים לסטות ממסלולם כדי להימנע מפגיעה, ובעת שהנאשם נוהג נגד כיוון התנועה, הוא גורם

לתאונת דרכים בה נפצעו יושבי הרכב שבאה ממול.

14. על חומרת העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי הקבוע בצדה, של 20 שנות מאסר.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות. בכל הנוגע לסוגיית התכנון המוקדם, הרי שבחלקו הראשון של האירוע, הנאשם ידע כי חלים עליו תנאים מגבילים והוא בחר ליטול את רכב מנהל החווה ביודעו שעושה כך ללא רשותו של בעל הרכב וכי הוא נעדר רישיון נהיגה כדן. לעומת זאת, בחלקו השני של האירוע, הנוגע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לא קדם למעשה תכנון מוקדם ונראה כי ההימלטות מהשוטרים הייתה ספונטנית ואימפולסיבית. הנזק הפוטנציאלי בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובפרט כשהנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה, הוא רב ובהגדרתו כולל סיכון לפגיעה בחיי משתמשי הדרך. הנזק שנגרם מביצוע העבירה כולל את פציעתם של נוסעי הרכב שבו התנגש הנאשם בשל אופן נהיגה המסוכן - לנהג נגרמו חבלות וכאבים, בגינם טופל כפי שעלה מתצהירו ומהאישורים הרפואיים שצרף וכן נגרם לו נזק רגשי הכולל סימפטומים פוסט טראומטיים. לבתו בת ה-8 של הנהג נגרמו פצעי שפשוף בבטן ובסנטר ולאשת הנהג נגרמו כאבי נשימה. מהתאונה נפצעו אף הנאשם וחברו הקטין שנסע עמו ברכב. כמו כן נגרם נזק לשני הרכבים המוערך באלפי ₪. הנאשם הפר את תנאי שחרורו בכך שיצא ממקום חלופת המעצר, נטל ללא רשות רכב של מנהל המסגרת שבה שהה ונהג ברכב ללא רישיון באופן פרוץ ומסוכן. הימלטותו מהשוטרים תוך כדי סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נבעה מתחושת בהלה והחשש להיתפס בביצוע עבירות של הפרת התנאים המגבילים ונטילת הרכב ללא רשות.

16. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת למדיניות ההחמרה בענישה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. לעניין זה יפים דבריו של כבוד השפט ג'ובראן בע"פ 6059/15 סלאמה נ' מדינת ישראל (10.8.16):

"בית משפט זה עמד לא פעם, ולמרבה הצער לעיתים תכופות מידי, על כך שחברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית ובריונית אשר מסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך... בהמשך לכך, בית משפט זה הדגיש את הצורך בהחמרת הענישה שיש להטיל על אלו המורשעים בעבירות מסוג זה, בפרט נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ והאינטרסים המשמעותיים שנפגעים מבצוע העבירות, כמו גם שכיחותן הגבוהה".

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6059/15 סלאמה נ' מדינת ישראל (10.8.16), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועבירות על פקודת התעבורה. הנאשם נהג ברכב, ללא רישיון, עוכב לתחנת משטרה, ושוחרר. לאחר מכן, הנאשם פתח בנסיעה פרועה כשניידת משטרה דולקת אחריו. הנאשם חצה צמתים ברמזור אדום, ביצע עקיפות מסוכנות שאילצו את הנהגים מולו לסטות מנתיב נסיעתם ולבלום בלימות חירום. הנאשם אף פגע עם רכבו בניידת שנסעה במקביל אליו. לבסוף התנגש בגדר הפרדה והרכב נעצר. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר והשית עליו עונש של 5 שנות מאסר

בפועל ובמצטבר לכך הופעלו עונשי מאסר מותנים. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על הנאשם הולם את חומרת העבירות ודחה את הערעור.

ב. בע"פ 1925/14 **עלוש נ' מדינת ישראל** (8.2.14), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה כשהוא מסיע עמו שב"ח. משהורו לו השוטרים לעצור, החל הנאשם בנסיעה פרועה תוך שהוא עובר צמתים באור אדום וגורם לכלי רכב לסטות ממסלולם. מרדף על פני 50 ק"מ. הנאשם נעצר רק לאחר שגלגלי הרכב התפרקו. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי ואף ריצה מאסרים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש שבין 3 ל-6** שנות מאסר והשית עליו לעונש של **5 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש והעונש שהושת על הנאשם ראוי והולם.

ג. בע"פ 3300/16 **אבו ענזה נ' מדינת ישראל** (11.5.17), דחה את המשפט העליון את ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם לא נענה לקריאות שוטרים לעצור את רכבו והתקיים מרדף במהלכו הנאשם סטה למסלול הנגדי, גרם לנהגי כלי רכב אחרים לסטות ממסלולם, ועוד. כתוצאה מכך גרם לתאונה בה נהג הרכב שבו התנגש איבד את הכרתו לזמן קצר ואשתו נחבלה. הנאשם יצא מהרכב לאחר התאונה וניסה להימלט רגלית. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש שבין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **50 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת ודחה את הערעור.

ד. בע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** (2.8.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ובזמן פסילה. הנאשם לא נענה לקריאות שוטרים לעצור את רכבו עת נהג בעיר אשדוד בניגוד לכיוון התנועה. הנאשם נמלט מהשוטרים בנהיגה פרועה, עקף כלי רכב בצורה מסוכנת ואילץ נהגים לסטות מנתיבם ועוד. לבסוף התנגשה ניידת משטרה ברכבו והנאשם נמלט רגלית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל** והשית עליו עונש של **50 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון אישר את המתחם ואת העונש שהושת עליו.

ה. בע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** (11.11.04), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. הנאשם לא ציית להוראות השוטרים לעצור את הרכב בו נהג ובעקבות כך התפתח מרדף שבמהלכו נמלט הנאשם תוך נהיגה מסכנת. במהלך המרדף שני שוטרים ניסו ללכוד אותו, אולם המשיב החל בנסיעה תוך שהוא גורר עמו את השוטרים שאחד מהם נחבל בכף רגלו. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי יש להחמיר את עונשו של הנאשם והשית עליו עונש של **4 שנות מאסר בפועל** וציין בהחלטתו כי מצופה שרמת הענישה אותה הכתיב תיושם בפועל.

ו. בע"פ 6757/11 **סעדיין נ' מדינת ישראל** (16.10.12), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה

לשוט, נהיגה ללא רישיון נהיגה, שימוש ברכב ללא רשות והפרת הוראה חוקית. הנאשם אשר היה נתון בחלופת מעצר ובתנאי מעצר בית, נהג ברכבו של אחר בהיותו ללא רישיון נהיגה. בניסיונו להימלט משוט, הנאשם חצה קו הפרדה רצוף באופן שגרם לנהגים שנסעו בנתיב הנגדי לרדת לשולי הכביש. הנאשם עצר את הרכב רק לאחר שזיהה מחסום משטרה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **4 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. הנאשם צעיר על גבול הקטניות. לחובתו עבר פלילי שאינו מכביד. בית המשפט העליון קבע כי העונש ראוי.

ז. בע"פ 2869/10 **מסרי נ' מדינת ישראל** (12.1.11), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוט במילוי תפקידו, שימוש ברכב ללא רשות הבעלים ונהיגה בזמן פסילה. הנאשם נהג במשאית שנגנבה מבעליה. שוטרים שהוזעקו על ידי חב' איתורן הורו לו לעצור, אולם הנאשם התעלם מדרישת השוטרים והתנהל מרדף. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם **45 חודשי מאסר בפועל** והופעלו עונשי מאסר מותנים במצטבר. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירה ולהלכה הפסוקה בדבר הצורך להחמיר בענישה ולא מצא מקום לשנות את העונש שהוטל על הנאשם.

ח. בע"פ 285/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל** (24.10.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ובעבירות נלוויות. הנאשם נהג בשעת לילה תחת השפעת משקאות משכרים, ללא רישיון נהיגה, נמלט משוטרים בנהיגה פראית, נסיעה מזגזגת ונסיעה בנתיב הנגדי. הנאשם עלה על דוקרנים, פנה, ועלה על אי תנועה, עד שנעצר. נגזר עליו **עונש של 42 חודשי מאסר בפועל**, וכן הופעל מאסר על תנאי. לחובתו עבר פלילי מכביד. בית המשפט העליון דחה את הערעור וחזר והפנה לרף הענישה שנקבע בהלכת אלקיעאן.

ט. בע"פ 2336/14 **ווערי נ' מדינת ישראל** (10.12.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב. הנאשם ושניים אחרים פרצו לרכב ולאחר שהמכונית הותנעה, נהג בה הנאשם. ניידת משטרה אשר הוזעקה למקום על ידי חב' אבטחה, הגיעה לרכב בו נהג הנאשם ובעקבות כך הנאשם החל להימלט תוך נהיגה פרועה, במהירות גבוהה, זגזוג בין נתיבים, גרימה לכלי רכב לסטות מנתיבם ועוד. לבסוף הנאשם איבד את השליטה על הרכב ונעצר. לרכב נגרם נזק. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט התייחס לגילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי ושיתוף הפעולה עם רשויות החוק והשית עליו עונש של **40 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעונש ראוי בנסיבות העניין.

י. בע"פ 2890/11 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (20.2.12) דחה בית המשפט העליון ערעור של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, ונהיגה ללא רישיון. הנאשם נהג ברכב תוך שהוא בורח מניידת משטרה, בנהיגה פראית ומסוכנת לאורך כשבעה ק"מ, במהירות מופרזת. הנאשם לא ציית לרמזור אדום, עקף כלי רכב, ונהג באופן מסוכן. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. הנאשם נדון ל- **40 חודשי מאסר בפועל**.

יא. בע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** (5.7.16) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה, והחמיר בעונשו של נאשם שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוט במילוי תפקידו וגרימת נזק. בית המשפט העליון הרשיע את הנאשם אף

בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. הנאשם התעלם מהוראת שוטר לעצור, התפתח מרדף שהתנהל לאורך מספר רחובות ובמשך פרק זמן לא מבוטל. הנאשם עקף רכבים, נהג בניגוד לכיוון התנועה ועוד. בית המשפט העליון קבע מתחם שבין **30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**, והעמיד את עונשו של הנאשם על **34 חודשי מאסר בפועל** (חלף 24 חודשים).

יב. בע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נ' חסונה** (2.7.14), בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה במזיד, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם לא נענה לקריאות השוטרים שסימנו לו לעצור את רכבו, והחל מרדף שבמהלכו הנאשם פגע עם רכבו בניידת המשטרה בעוצמה וגרם לה נזק, המשיך בנהיגה פראית, פגע ברכב חונה, נסע בניגוד לכיוון התנועה, ועוד. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי הלכת אלקיעאן עומדת גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין ואמורה להנחות בקביעת מתחמי ענישה. בית המשפט העליון קבע כי יש להעמיד את **מתחם העונש על טווח שבין 22 ל- 48 חודשי מאסר** והשית על הנאשם עונש של **25 חודשי מאסר בפועל**.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ- 30 חודשי מאסר בפועל ועד 60 חודשי מאסר בפועל**.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם, אשר היה **בן 18 ושלושה חודשים** בעת ביצוע העבירה (על גבול הקטניות). הנאשם אמנם ריצה בעבר עונש מאסר, ואף כיום נושא בעונש, אולם סביר כי עונש מאסר ממושך יקשה עליו. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו, ואף ביטא נכונות להשתלב בטיפול בעת ריצוי מאסרו. הנאשם מתמודד מגיל צעיר עם קשיים רגשיים ובעיות התנהגות, כשניסיונות גורמי הטיפול לאורך השנים לסייע לו ולשלוו במסגרות טיפוליות - לא צלחו. על אף גילו הצעיר, לחובת הנאשם **עבר פלילי משמעותי** הכולל ארבע הרשעות קודמות בגין מגוון עבירות אלימות, רכוש והפרת הוראה חוקית, לרבות שוד בנסיבות מחמירות, ניסיון שוד, ניסיון לגניבת רכב ועוד. בגין עבירות אלה נדון, בין היתר, לעונשי מאסר בפועל. הנאשם נושא היום בעונש מאסר בפועל של 16 חודשים שהוטל עליו בחודש נובמבר 18', אשר כולל הפעלת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד בעת ביצוע העבירה בתיק הנוכחי. שירות המבחן העריך **מסוכנותו של הנאשם כגבוהה**, וכי החומרה הצפוי אם תתרחש עבירת אלימות, גבוהה אף היא. תסקירי שירות המבחן לא היו חיוביים, ושירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, כשמדובר בנאשם צעיר, הפועל באופן שולי וחסר גבולות לאורך השנים על אף גילו הצעיר והעונשים שהוטלו עליו בעבר. הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית תוך הפרת תנאים מגבילים שהוטלו עליו על ידי בית המשפט, ומבלי שהיה בהם כדי להרתיעו. עוד יש מקום לתת את הדעת **להרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון השבה ומדגישה את הצורך בענישה מרתיעה בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם בשליש המרכזי של המתחם אך נמוך

ממחצית המתחם. בכל הנוגע ליחס שבין העונש שמוטל על הנאשם בתיק זה לבין העונש שבו הנאשם נושא כעת - של 16 חודשי מאסר בפועל - סבורני כי יש להורות כי שישה חודשים, יהיו בחופף לעונש שבו הנאשם נדון בתיק הנוכחי.

סוף דבר

23.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **42 חודשי מאסר בפועל** שמניינם מיום מעצרו, 17.2.18.
- מתוך תקופה זו 6 חודשים יהיו בחופף לעונש המאסר שאותו מרצה הנאשם כיום והיתר (36 חודשים) במצטבר.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, שבל"ר או הפרת הוראה חוקית.
- ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ לנפגע העבירה, עד תביעה 17 (עבור נזקי בני משפחתו). הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.9.19, ויועבר לנפגע העבירה על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. שנתיים וחצי פסילה בפועל מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה מיום שחרורו ממאסר. רשמתי בפניי את הצהרת הנאשם לפיה אין ברשותו רישיון נהיגה, והוא פטור מחובת הפקדה.
- ו. שנה פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.
- בשולי הדברים ראוי להפנות את תשומת לב המאשימה לשגיאה לכאורה ברישום הפלילי בכל הנוגע לרישום שמתייחס לת"פ (מח' י-ם) 35609-10-17, בכל הנוגע להפעלת המאסר על תנאי ולתקופת המאסר הכוללת. מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.
- זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ט, 17 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.